

2016-32-0152-00079

Skrivelse af 1. december 2016 fra Syd- og Sønderjyllands Politi

En embedsdyrlæge konstaterede ved det levende syn af en større leverance af slagtesvin et svin, der var tydeligt støttehalt og gangbesværet. Svinet havde en større hævelse omkring venstre knæled. Der blev udtaget et præparat af venstre bagben. Dette blev imidlertid destrueret på slagteriet efter nedbrud i en fryser, hvor det blev opbevaret, hvorfor der ikke kunne foretages en detaljeret patoanatomisk undersøgelse.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Med hvilken faglig veterinærfaglig usikkerhed medfører det, at den patoanatomisk/patologiske undersøgelse ikke kan gennemføres?

Svar ad 1:

Den patoanatomiske undersøgelse har i høj grad til formål at kvantificere forskellige sygelige forandringer, og dermed gøre det lettere at præcisere en diagnose og tilbagedatere en given lidelses opståen.

I problemstillingen transportegnethed er udgangspunktet normalt et krav om fuld støtte på alle 4 ben som forudsætning for levende transport til slagteri mv. Her er der tale om en kvalitativ egenskab, hvor supplerende patoanatomisk undersøgelse er underordnet.

Spørgsmål 2:

Kan det have betydning for transportegnheden, om der er tale om kronisk ledbetændelse eller et gammelt brud?

Svar ad 2:

Rådet finder det uden betydning for transportegnheden, om den bagvedliggende årsag til manglende støtte på ét eller flere ben skyldes gamle brud, kronisk ledbetændelse eller andre sygelige tilstande.

Spørgsmål 3:

Kan en relevant veterinær behandling i en periode hos landmanden have medført, at grisen har kunnet bevæge sig normalt ved pålæsningen?

Svar ad 3:

Nej. Rådet finder, at en relevant medicinsk behandling og driftsmæssig håndtering af et halt dyr, alt efter årsagen til haltheden, kan bidrage til en hel eller delvis normalisering af bevægelsesmønstret forud for en senere pålæsning og leverance til slagteriet, men ikke i det beskrevne tilfælde. Opmærksomheden skal henledes på, at en håndtering af dyret som sygetransport i mange tilfælde vil være det bedste værn imod, at dyret påføres yderligere lidelse som beskrevet i Rådets udtalelse om transport af syge eller tilskadekomne dyr.

Spørgsmål 4:

Kan adfærd, som er karakteristiske for grise i situationer svarende til pålæsning, f.eks. frygt og/eller flokinstinkt, have bevirket, at eventuel halthed ikke har været umiddelbart synlig ved pålæsning?

Svar ad 4:

Kroniske ledskader med lettere grader af haltheder er undertiden kun erkendelige umiddelbart efter hvile. Bevægelse på gangarealer, uddrivning til opsamlingsareal mv. kan i den sammenhæng sløre den pågældende halthed. Er årsagen til symptomerne derimod fraktur, ledscred, akut ledbetændelse etc., vil drivning, sammenblanding pålæsning etc. næppe kunne sløre tydelige kliniske tegn på halthed

Spørgsmål 5:

Er bylder omfattet af kriterierne for manglende transportegnethed?

Svar ad 5:

Såfremt bylder medfører halthed/gangbesvær og dermed manglende transportegnethed, er bylder omfattet af kriterier, der indgår ved vurderingen af dyrs transportegnethed. Der henvises til Det Veterinære Sundhedsråds redegørelse af d. 17. februar 2009 om transport af syge eller tilskadekomne produktionsdyr inkl. heste.

Spørgsmål 6:

Medfører transporten af en gris en ekstraordinær belastning af grisens bentøj i forhold til grisens vante situation, hvor den opholder sig på stald – eventuel sygesti. I bekræftende fald bedes oplyst, hvilke faktorer i forbindelse med transporten der medfører en ekstraordinær belastning, f.eks. svingninger/rystelse eller slagsmål mellem grisene?

Svar ad 6:

Efter Rådets opfattelse medfører enhver transport af dyr, herunder fremdrivning fra stier/stald til læsning, selve læsningen og den efterfølgende transport og aflæsning, en grad af belastning af dyrene. Denne belastning influerer på dyrene i varierende grader alt efter deres almene tilstand, kondition og konstitution.

Spørgsmål 7:

Kan haltheden hos grisen være opstået under transporten på grunde af en ekstraordinær belastning eller lignende?

Svar ad 7:

Nej. Rådet finder, at de jf. svar ad 1 beskrevne kliniske symptomer og fund efter slagtingen har bevirket en tydelig halthed. Rådet kan dog ikke helt udelukke, at denne halthed kunne være forværret i forbindelse med transporten, hvor det svækkede svin endvidere ikke har været sufficient adskilt fra raske artsfæller.

Spørgsmål 8:

Kan haltheden være blevet forværret under transporten? Herunder i hvilken udstrækning?

Svar ad 8:

Se svar ad 7.

Spørgsmål 9:

Er det usandsynligt, at grisen kan have gået normalt ved pålæsning?

Svar ad 9:

Rådet anser det for udelukket, at svinet med de beskrevne fund har gået normalt ved pålæsningen. Se tillige svar ad 4.

Spørgsmål 10:

Såfremt oplysningerne om grisens tilstand kan lægges til grund, er grisen da ved transport blevet behandlet ved misrøgt, grovere uforsvarlig behandling eller uforsvarlig behandling?

Svar ad 10:

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at svinet ved at være transporteret med de beskrevne symptomer og fund har været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe, ligesom det ikke har været behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til dets fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 11:

Giver sagen i øvrigt Rådet anledning til bemærkninger.

Svar ad 11:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte blev frifundet.